

27/12-20 Söndagen efter jul – Kumla kyrka ”Guds barn”

Församlingskollekt Kumla:

P 190 "Stöd varje flickas rätt till sin egen kropp" (Projekt mot könsstämpning i Tanzania - Act Svenska kyrkan)

Sätt gärna in kollekt via swish 123 633 08 98 eller bankgiro 848-5252. Tack för ditt bidrag!

Ingrid Eklund – präst

Anita Sandin – textläsning

Ulrika Larsson – piano, sång

Per Nestor – foto, textläsning

Kenneth Liljeholm – vaktmästare

Klockringning

Inledning och bön

Så har då klockorna återigen ringt här i Kumla kyrka. Idag är det ju söndagen efter jul och har ni tänkt på att ljuset har faktiskt börjat komma tillbaka? Dagarna börjar bli lite längre. Temat idag är ”Guds barn”. Det handlar ju om dig och om mig, om oss alla, och vad vi får möta i våra liv och veta att Gud bär oss oavsett vad som händer. Vi får fira gudstjänst tillsammans ni därhemma och vi som är här, en stor kyrka.

Så låt oss be:

Du som är med oss i ljus och mörker.

i vinter och sommar,

tack för att ljuset nu har börjat återvända

även om vi inte kanske tänker eller ser det än.

Tack för att vi får vara dina barn

och att du kom som människa till jorden

för att dela det svåraste hos människan

så vi vet att du är med oss

även när det är flykt och kaos.

Amen.

Vore jag Gud

Astrid Lindgren

Vore jag Gud då skulle jag gråta över människorna, dem som jag har skapat till min avbild.

Vad jag skulle gråta över deras ondskas och gemenhet och grymhet

och dumhet och deras stackars godhet och hjälplösa förtvivlan och sorg.

Och jag skulle gråta över deras hjärteångest och eviga hunger, deras oro och dödsskräck och ödsliga ensamhet och över deras öden, deras ömkliga små öden och deras blinda famlande efter någon! ... Kanske mig?

Och så alla barnen, alla, alla barnen, dem skulle jag gråta över allra mest.

Ja, vore jag Gud, så skulle jag nog gråta mycket över barnen,

för inte hade jag tänkt att de skulle få det så här.

Psalm 129: Och det hände vid den tiden

Text: Eva Norberg 1971 efter C F Alexander 1848

Musik: H J Gauntlett 1848

1. Och det hände vid den tiden: till kung Davids Betlehem

Josef och Maria rider, men där finns ej rum för dem.
När Guds moder föda skall blir hon visad till ett stall.

2. Han som skapar universum, som satt lagarna för allt,
delar med en åsna husrum, tar ett hjälplöst barns gestalt,
vilar i en modersfamn. Jesus Kristus är hans namn.

6. Ännu löftets stjärna brinner. Julens bud kring jorden når.
Slakten efter slakten finner vägen som till barnet går.
Till vårt hem i faderns hus lyser oss den stjärnans ljus.

Gammaltestamentlig text Jeremia kapitel 31, vers 15-17

Så säger Herren: Rop hörs i Rama, klagan och bitter gråt: Rakel gråter över sina barn. Hon låter inte trösta sig, ty hennes barn finns inte mer. Så säger Herren: Hör upp med din klagan, gråt inte mer! Du skall få lön för din möda, säger Herren, de skall återvända från fiendeland. Det finns hopp för din framtid, säger Herren, dina barn skall vända hem till sitt land.

L: Så lyder Herrens ord. F: Gud, vi tackar dig.

Evangelium Matteusevangeliet kapitel 2, vers 13-23

När de hade gett sig av visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: "Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det." Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten, och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: 'Från Egypten har jag kallat min son.' När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna. Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: 'Rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.' När Herodes hade dött visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten och sade: "Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och bege dig till Israels land. De som ville ta barnets liv är döda." Josef steg upp och tog med sig barnet och hans mor och flyttade tillbaka till Israels land. Men när han hörde att Archelaos var kung i Judeen efter sin far Herodes vågade han inte återvända dit. I en dröm blev han tillsagd att dra sig undan till Galileen, och där bosatte han sig i en stad som heter Nasaret, för att det som sagts genom profeterna skulle uppfyllas: Han skall kallas nasaré.

L: Så lyder det heliga evangeliet. F: Lovad vare du, Kristus.

Predikan

Ramaskri. Har du hört det uttrycket någon gång? Det är ju ett skrik i fullständig förtvivlan. Uttrycket kommer från den här texten som vi hörde från gamla testamentet, från Jeremia. Det var så att tio av Israels tolv stammar hade förts bort till Assyrien där de mer eller mindre försvinner från historien. Rakel, hon var stammomoder till två av de här stammarna, Josefs och Benjamins stammar. Hon får nu representera folkens sorg och förtvivlan över att man tvingats lämna sitt land. Rama, ja, det är en plats som ligger en bit utanför Jerusalem.

Några andra som också fick lämna sitt land var ju den heliga familjen; Josef, Maria och det lilla Jesusbarnet. Kung Herodes var ju rädd för att mista makten för stjärntydarna hade ju kommit och frågat om kungabarnet. Herodes den store, han föddes omkring år 79 f Kr och dog år 4 f Kr. Vi vet ju faktiskt inte exakt när Jesus föddes men det anses vara mellan år 4 och 7 före det vi säger är år 0. Herodes är i dåtidens mått redan en gammal man men här ser man hur maktbegär kan göra en människa fullständigt galen. För galen, det är precis vad han har blivit. Det enligt Josefus som levde under det första århundradet och han räknas som en av de första att skriva människoskrivningar. Herodes ska bland annat ha dödat tre av sina egna söner för han trodde att de smidde planer för att ta över makten från honom. Han lät också döda sin hustru Mariamne, men efter det lär han aldrig ha blivit sig lik igen.

Och även om Jesus skulle ha fötts för att bli en värdslik kung med värdslik makt så hade ju inte Herodes något att frukta från honom under sin egen livstid, Jesus är ju ännu ett spädbarn. Men som sagt, makt förblindar och de som ofta får lita mest av alla vid krig och strider om makt, det är ju barnen. I texten ur Jeremia hörde vi hur ett rop hörs i Rama, ett rop i förtvivlan över alla barn som förts ut ur landet.

Och från Matteusevangeliet får vi höra hur Herodes den store beordrar massmord på alla pojkar som är två år eller yngre. Ja, barnen som är de svagaste, är ju också de som far mest illa. Alla behöver vi trygghet, värme, omsorg, mat och dryck och barn har svårare att tillägna sig det här utan kärleksfulla vuxna. Om vi vänder på det och tittar från de vuxnas sida så skadar man ju de vuxna som mest om man skadar deras barn.

Josef fick ju, som vi hörde, besök av en ängel i en dröm och han tror på budskapet. Det har han ju gjort en gång förut när han tog sig an Maria och fortsatte leva med henne trots att de inte var gifta och hon var gravid. Han tar sin familj och emigrerar till Egypten. Jesus blir en flykting, en flykting under en galen despot som inte drar sig för att döda barn. I alla de krig som rasar så är det, som jag redan sagt, barnen som far mest illa. Barn på flykt, barn i läger, barn som ligger på sjukhus med krigsskador, både fysiska och psykiska. Och mödrar och fäder som upphäver Ramaskri i vända.

Men just barnen har ju en särställning i berättelserna om Jesus. Gud låter sig födas som människa, inte i slott med guld och ståt, utan i ett stall med en mor och en styvfar som inte är gifta. Han lever sina första år i främmande land och återvänder sedan med Maria och Josef när Josef återigen får en dröm och en ängel som säger att "det är dags att gå tillbaka, ni är välkomna hem". Gud som människa, Jesus, kommer inte uppifrån utan nerifrån. Han delar människans villkor när mänskligheten är som sårbarast. Börjar som ett barn, ett spädbarn lagt i ett djurs matho. Gud som har skapat världen och allt den rymmer, som är Herre över himmel och jord bor inte i tempel som är byggda av människohand. Himlarna och himlarnas himmel rymmer inte gud som är här, inte långt borta från någon av oss. För Jesus, Gud som människa, ja, Gud själv har upplevt allt som vi människor upplever - skratt och glädje, smärta, svårigheter och svartaste sorg. Ja, Gud delar liv med människan i allt det svåra, även i att bli övergiven och förrådd, mobbad och torterad.

Det viktiga idag att komma ihåg tror jag är att vi alla är Guds barn genom att Gud har delat sårbarheten i att vara ett barn, upplevt kärleken från föräldrarna, rädslan som ett barn känner i det okända, osäkerheten i nya situationer, nyfikenheten att lära sig nya saker och utvecklas i människoblivandet. Gud har delat allt detta med oss, med alla barn, för att vi i vår tur ska kunna lita på Guds kärlek och närvaro i våra liv. Paulus skriver i Galaterbrevet "Vi är inte slavar till de kosmiska makterna. Vi har söners rätt och Gud har sänt sin ande också i vårt hjärta. Vi är inte ensamma vi hör ihop med Gud".

Gud är närvarande i ditt liv, i mitt liv, vår jord. Ja, hela universum är fyllt av ett hopp, ett skaparordets närvaro. Människan har förmågan att göra gott och hon ser förbi maktbegär och egoism. Så låt oss aldrig glömma att barnen är vår framtid och vårt hopp. Tänk att se in i ett barns ögon, det är att se in i evigheten, ett liv i begynnelsen, ett liv att dela med dig och mig på denna jord som vi fått att förvalta. Så be för världens barn. Vi har alla varit barn, ja, bebisar, så låt oss värna dessa små för en värld där Guds kärlek får råda.

Sv ps 744: Barn och stjärnor

Text: Ylva Eggehorn 1991

Musik: Hans Nyberg 1991

1. Barn och stjärnor föds i mörkret utan skydd av våld och vapen.

Mitt i mörkret bjuder livet oss att växa som en låga.

Ljuset bär oss. Gud är nära i ett litet barn som ser oss.

Ljuset bär oss. Gud är nära i ett litet barn som ser oss.

2. Bär vi barnet i vårt hjärta blir vi bot för världens plåga.

Gud är hos oss, ljus i natten, för att hjälpa oss att våga

Ljuset bär oss. Gud är nära i ett litet barn som ser oss.

Ljuset bär oss. Gud är nära i ett litet barn som ser oss.

Så får vi be förbön DEN HÄR söndagen efter jul:

Gud, du som känner och älskar oss

hjälp oss att ta hand om varandra och bry oss om djur och växter och särskilt ber vi för barnen att

att de ska få det de behöver mat och kläder

ett hem att bo i kärlek och trygghet

vi ber att alla som gråter ska få tröst

hjälp sjuka och ensamma och rädda

vi ber för oss själva
vi ber för alla omkring oss
för alla runtom vår jord
vi ber att det ska bli fred och rättvisa på jorden
och hjälp dem som bestämmer mest
att tänka på dem som bestämmer minst
tack för att din kärlek räcker till alla
hjälp oss att sprida den runt vår värld
Hjälp oss att tänka på varandra
med kärlek glädje och omsorg
Tack för din nåd gud som porlar över oss alla.
Amen.

Herrens bön

Och så får vi då be den bön Jesus själv har lärt oss:
Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket.
Din är makten och äran
i evighet.
Amen.

Välsignelsen

Så får vi ta emot Guds välsignelse:
Gud må välsigna våra öron så att vi lyssnar till varandra.
Gud må välsigna våra ögon så att vi ser varandra.
Gud må välsigna vår mun så att vi talar väl, goda ord, till varandra.
Gud må välsigna våra ben och våra fötter så att vi går med varandra.
Gud må välsigna våra händer så att vi räcker dem till varandra.
Gud må välsigna våra hjärtan så att vi älskar.
I Guds - Faderns och Sonens och den heliga Andens namn.
Amen.

Välkommen hem

Mårten Sandén/Johan Röhr

Sent i december och luften är klar, bilarna glittrar av frost.
Snön som beskyddande hand överallt men vem sveper täcket om oss?
Husen är höga och världen är stor, vad värmer stjärnorna då?
Men när någon där uppe ser ner på vår jord syns våra ljus ändå.

Jag säger välkommen hem, bara kom som du är. Välkommen främling och vän!
När alla lamporna tänds, finns det rum för dig här, välkommen hem igen!

Vem möter blicken och vem tar sig tid? Vem orkar drömma om mer?
Var gång du vågar se in i ett liv, är det dig själv du ser?

Jag säger välkommen hem, bara kom som du är. Välkommen främling och vän!
När alla lamporna tänds, finns det rum för dig här, välkommen hem igen!

Så bara kom som du är, du är välkommen hem!
Välkommen hem igen!

